

Gokreclames creëren nieuwe groep gokkers

De keerzijde van reclame voor (online)gokken is dat vaak jongeren bereikt worden. En er is altijd een percentage dat gevoelig is voor gokverslaving. De meest ideale situatie: geen reclame, stelt **Bas Brons**.

Sinds de invoering van de nieuwe Kansspelwet in 2021 is er een brede maatschappelijke discussie ontstaan over de reclame die gokaanbieders met een vergunning mogen maken. Vooropgesteld: als behandelaar in de verslavingszorg ben ik absoluut tegenstander van reclames voor verslavende middelen en dus ook voor gokken (gedragsverslaving). Zeker gericht op jongeren.

Maar ik weet ook dat gokken al zo oud is als de mensheid zelf. In dat licht is het beter dat als mensen een gokje wagen, zij dat doen bij aanbieders met een vergunning. Want die bedrijven hebben een preventie- en zorgplicht: ze kijken mee en grijpen in bij signalen van risico- of probleemgedrag. Dat is veiliger dan dat mensen gokken bij bedrijven zonder vergunning (illegaal aanbod), waarvan we niet weten of zij een goed preventie- en zorgbeleid hanteren.

De keerzijde van gokreclame is dat er een nieuwe groep gokkers aangeboord wordt. Het zijn met name jongeren die door de reclames worden bereikt. Binnen die nieuwe groep is er altijd een percentage dat in een gokverslaving terecht kan komen, zelfs mét het preventie- en zorgbeleid van legale aanbieders. Relatief gezien zal het aantal gokverslaafden gelijk blijven maar in absolute aantallen zal het toenemen. Als 10 op de 100 mensen gokverslaafd raakt, is dat 10 procent. Als 100 van de 1000 mensen gokverslaafd raakt, is dat nog steeds 10 procent.

Daarnaast is er nog altijd het gevaar dat, juist door het preventie- en zorgbeleid bij de vergunde aanbieders, er een groep mensen in het illegale circuit verdwijnt, omdat daar meer mogelijk is. Deze mensen lopen een groter risico in

▲ Gokreclame aan banden?

Alleen gokaanbieders met een vergunning hebben preventie- en zorgplicht

een gokverslaving terecht te komen. Dan is er ook nog de groep gokverslaafden in herstel.

Dat zijn de mensen die een behandeling hebben gevolgd en niet meer gokken. Die kunnen door de reclames verleid worden. Ze vallen niet meteen terug in hun oude gedrag, maar voortdurend blootgesteld worden is voor niemand bevorderlijk. Dat een gokverslaafde in herstel en zijn of haar omgeving door reclames geraakt worden, valt te begrijpen. Zij kennen de pijn, wanhoop, schade en verdriet. Zij weten wat een negatieve impact een gokverslaving op je leven kan hebben.

Terugkomend op de reclames: er komen gelukkig strengere eisen. Geen ongerichte reclame en rolmodellen (BN'ers) meer en stevige

waarschuwingsteksten. Dat gaat de Tweede Kamer niet ver genoeg, zij wil een algeheel reclameverbod voor online casino's. Maar daarvoor moeten de Mediawet en de nieuwe kansspelwet worden gewijzigd, wat minstens een jaar en waarschijnlijk langer duurt.

De tijd zal uitwijzen of het huidige reclameaanbod voor een toename van het aantal gokverslaafden zorgt. We zien dat al wel bij verslavingszorginstellingen, maar die lijkt te wijten aan de coronaperiode en aan meer bewustzijn over gokverslaving.

De meest ideale situatie zou zijn: geen reclame voor gokken. Maar dan moet het aanbod volledig in handen komen van vergunde aanbieders met een preventie- en zorgplicht. België heeft al besloten te stoppen met gokreclames vanwege de toename van het aantal gokverslaafden.

■ Bas Brons is behandelaar bij Solutions Verslavingszorg, specialist verslavingszorg.